

OKROIĆ (4) *vb pf*

Oba o jasne.

inf okroić (3). ◇ *imp 2 sg* okr(o)j (1). ◇ **[part praet act okroiwszy.]**

Sł stp brak, Cn s.v. obrywam co, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) – XVIII w.

Przeciąć czymś ostrym dookoła; abradere Mącz; circumcidere, praecidere Calag (4) : Oberznąć/ et okroić. Circumcidere, praecidere. Calag 74b.

a. *Obciąć, oberznąć dookoła wierzchnią warstwę lub coś znajdującego się na powierzchni; detergere aliquid Cn [co] (2) : [iż nąsienie álbo pecki tákowe lepiej wyraftáią/ gdy łáme będą w ziemię wśiane/ niżli gdyby ie łpołem włádził nie okroiwszy ciála owocowego. Cresc 1571 59.]*

okroić z czego (1): Distringere crustam panis, Okroić/ odbić skórę z chleba. Mącz 421d.

Przen: Umniejszyć odbierając [komu] (1) : Destringere et abradere aliquid bonis alicuius per translationem, Dobr czyich komu vyąć/ okroić mu ymienie. Mącz 421c.

b. *Zrobić cięcie dookoła (1) :*

okroić czemu (zwierzęciu) czym (1): około kielców/ okroy mu pułcządłem/ álbo ostry m końcem nożowym SienLek 167.

[Zwrot: »[co] okroić ze wszech stron«: Tákowy wrzod narołły okroiwszy ze wśzech łtron trzeba wyrznąć Cresc 1571 541.]

Formacje współrdzenne cf KRAJAĆ.

Cf OKROJONY

JDok